

STRAKS TE HOREN
OP DE
GLOEDNIEUWE
KERST-CD

LOTTI'S ONTDEKKING: EEN WONN

Kleine MICHAEL Lijk ik op H

Michael Verscheure is twaalf en houdt van Mario Lanza en van Andrea Bocelli. En van Lotti, uiteraard. "Ik zing al vanaf mijn derde verjaardag", begint Michael zijn verhaal. De praatgrage bengel uit het Westvlaamse Eernegem ("Daar woont Johan Verstreken ook!") stelt zich graag aan u voor.

Wie straks de gloednieuwe dubbel-cd van Helmut in huis haalt, zal daar ook een prachtig stemmetje op horen dat toebehoort aan Michael Verscheure, de nieuwste ontdekking van Lotti-manager Piet Roelen. Dat onschuldige ogende jongetje dat we straks op het podium naast Helmut zien staan, is een twaalfjarige bengel uit Eernegem die zich met een verrassende flair van zijn taak kwijt. Onschuldig, alhoewel... "Zie ik er echt ondeugend uit?", vraagt hij zich af. Hij onderdrukt met moeite een lach. "Ik durf al eens een grapje uithalen. Onlangs nog met mijn moeder. Tijdens de Paasvakantie had ik haar

Voor Michael kwam afvast een grote droom uit: hij staat naast Helmut op het podium en slaagt er goed in om een stukje van de show te stelen! Niet slecht voor een jongetje van 12!

Helmut? Ik ben toch jonger!

wijgemaakt dat ik op televisie kwam. Allemaal niet waar!"

Wat toen nog niet waar was, is nu harde werkelijkheid. In enkele maanden tijd is er voor Michael veel veranderd. Hij herinnert zich nog perfect het Lotti-concert aan de kust.

"Helmut is... mijn grote idool. Mijn slaapkamer hangt vol met posters van hem. Voor ik het goed en wel beseft, stond ik *Triumba* te zingen in zijn loge. Tuurlijk was ik zenuwachtig. Niet om te zingen, want dat doe ik graag. Maar gewoon omdat Helmut aan het luisteren was."

MIJN IDOOL IS MARIO LANZA

Een gewoon jongetje van twaalf kan je Michael bezwaarlijk noemen. In tegenstelling tot de meeste van zijn leeftijdgenootjes houdt hij absoluut niet van *Get Ready!* of de *Spice Girls* ("Pff, veel te flauw!"). Ook house ("Verschrikkelijk!") zegt hem niets.

"Mijn idool is Mario Lanza", zegt hij met een uitgestreken gezicht. "Ik zou graag een poster van hem naast die van Helmut hangen. Maar ik vind er geen! Mama heeft een cd van Mario Lanza en zijn *Be my love* is mijn absolute favoriet."

Op school begripen ze Michael niet zo goed. "Mijn klasgenootjes zijn allemaal jaloers. Omdat ik goed kan zingen. En omdat ik zo op televisie en in de kranten kom. Ik trek mij hun reacties zo weinig mogelijk aan. Maar

het is niet altijd gemakkelijk. Dimitri, mijn vriend, lacht niet met mij. Hij houdt van trucks én van klassieke muziek. Hij is ok. En Sheila heeft ook mijn muzikale smaak: ook zij luistert naar Lotti en naar Andrea Bocelli. Sheila gaat in Brugge naar school en daar zou ik het volgende jaar ook graag les volgen. Als ik echt moest kiezen, zou ik liever niet naar school gaan. Maar dat kan niet, zeker!!

Begrijp me ook niet verkeerd: ik ben niet verliefd op Sheila. Vrouwen, da's trouwens niks voor mij. Later ga ik alleen wonen. In een huis dat mijn vader voor mij gaat bouwen. Of hij voor mijn zeven andere broers of zusjes dat ook gaat doen? Dat weet ik niet..."

Michael is een praatvaar. Zo-veel is zeker. Op dat vlak heeft hij veel weg van zijn grote idool Helmut.

"Gelijk ik zelfs op Helmut? Ik ben toch jonger! Helmut en ik zingen

wel alletwee met onze buik en met ons hart. Dat hebben we zeker gemeen. Hij is onder-tussen een vriend van mij geworden. Laatz kwam hij bij ons thuis. Je had de gezichten van mijn broers en zussen moeten zien! *Ge-luksak*, zeiden ze achteraf. Weet je wat zo grappig was? Helmut zette zich gewoon voor de televisie en deed alsof hij thuis was. Papa riep door het huis dat ik de televisie moest stiller zetten. Maar Helmut had de afstands-bediening vast en was met het geluid aan het spelen. Helmut is een grapias."

Michael proest het uit als hij aan het voorval denkt. Het doet hem denken aan thuis, dat hij nu al enkele dagen mist.

"Ik loeger nog tot het einde van de week bij Piet Roelen. Heel plezant, want Piet heeft twee prachtige paarden. Ik zou best weleens paard willen rijden. Maar niet op die van Piet, want die zijn te wild. Ik hou erg veel van dieren. Beauty, onze hond, luistert alleen naar mij. Ik ben dan ook de enige die met haar speelt. Een kat hebben we ook. Ik noem haar Tiger, maar elk van mijn broers en mijn zussen hebben een andere naam voor het dierse. Ik mis hen. En ook een klein beetje mijn mama. En ik heb gehoord dat Sheila mij mist."

DE BAARD IN DE KEEL

Deze week wordt voor Michael een droom werkelijkheid. "Zingen met Helmut is altijd een feest. Dan denk ik terug aan de tijd dat ik voor de eerste keer op een podium stond. Dat was tijdens een Sinterklaas-feestje op school. Toen moest ik Heintje zingen en nog wat andere nummers. Maar dat doe ik niet meer. Ik wil alleen maar klassieke muziek zingen.

Soundmixshows heb ik ook gedaan. Ik heb thuis vijf bekers staan: ik won ook altijd. Daar was niks spannends meer aan.

Of ik schrik heb om de baard in mijn keel te krijgen? Dat is voor als ik veertien ben, zeker? Dan ga ik een jaar-je stoppen. Maar nadien wil ik opnieuw zingen. Zo-veel is zeker."

[gvl]

